

ЗБЕРЕЖЕМО ПРИРОДУ ДЛЯ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ!

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРИРОДНИЙ ПАРК "ВИЖНИЦЬКИЙ"

№3 (25) липень-вересень, 2021 рік

Вижницький

31 липня

Всесвітній день рейнджера

Це свято осіб, які охороняють природоохоронні території. Рейнджер – особа, якій доручено охороняти природоохоронну територію. Рейнджери, зазвичай, є чоловіки та вузько природоохоронної території, проводячи більшу частину часу поза межами офісу. Всесвітній день рейнджера дає можливість підтримати їх життєво важливу роботу. Робота рейнджера є надзвичайно відповідальною, вони щоденно ризикують власним життям задля збереження природи та недопущення порушення природоохоронного законодавства.

В Україні терміном «рейнджер» можна назвати всіх посадових осіб служби державної охорони природно-заповідного фонду України. Охоронці НПП «Вижницький» щодня несуть службу задля збереження природоохоронних багатств нашої держави та не допускають їх знищення ризикуючи власним життям.

Тож вітаємо всіх причетних до цього свята та бажаємо здоров'я і натяги у цій нелегкій справі.

З повагою,
колектив НПП «Вижницький»

30 років
Незалежності України

*Вітаємо Україну у світі вільну,
визволену стеною України,
врасу її вічно живу і живу
і живу її а.м.б.і.м.*

Щира вітаємо з Днем Незалежності України!
Колектив НПП «Вижницький»

Раді зустрічали гостей та учасників фестивалю народних традицій «На Петра вода тепла» 12 липня 2021 року, національний природний парк «Вижницький» та Вижницька міська рада. Свято розпочалося із встановлення

Фестиваль народних традицій "НА ПЕТРА ВОДА ТЕПЛА"

святкової чуги та вітальних слів організаторів свята і запрошених гостей. Серед них були народний депутат України Максим Заремський, в.о. директора ННІ «Вижницький» Галина Марчук, керівник проекту «Підтримка природно-заповідних територій в Україні» Міхаель Бромбахер, міський голова Вижницької ТГ Олексій Чепіль, голова районної державної адміністрації Михайло Чорней, голова районної ради Михайло Андрюк та очільники місцевих територіальних громад.

(Продовження на 4 ст.)

Спадщина, яка заслуговує на існування!

Без минулого немає майбутнього, без традиційного немає нового, без колишнього немає теперішнього. А свою історію варто пам'ятати, бо наше сьогодні є результатом вікових традицій, натхненної і напруженої праці багатьох поколінь.

На початку року Чернівецькою обласною універсальною науковою бібліотекою ім. М.Івасюка, було оголошено конкурс туристичних маршрутів «Слідами «Букової землі», який започаткований письменницею Марією Матіос та видавництвом «Абабагаламага». Основною метою створення маршрутів саме на основі роману «Букова земля» привернути та посилити увагу до історії та культури Буковини, збереження традицій та звичаїв: залучення всіх охочих до відкриття нових сторінок історії та об'єктів історичної, культурної, природної спадщини: сприяння розвитку інтелектуально-освітнього туризму.

Команда працівників парку у складі чотирьох осіб взяла участь у даному конкурсі та подали проект

туристичного маршруту «Спадщина династії Васильків». Протягом тривалого часу було зібрано та оброблено велику кількість інформації про життя і діяльність членів родини Васильків. Адже вони були одними з найбагатших та відомих людей не лише на Буковині, а й в Австро-Угорській імперії. Не даремно їх називали «королями Буковини».

Наш комбінований туристичний маршрут розповідає про родину Васильків, яка збудувала своє «родинне гніздо» у нашому селищі Берегомет ще у XIX ст. Вони залишили нам у спадок не лише історико-архітектурні споруди, побудовані в основному за їх власний кошт, а також дендропарк, що є пам'яткою садово-паркового мистецтва та зробили свій вагомий внесок в політичний, економічний, культурний розвиток Буковини в цілому та Вижницького району і селища Берегомет, зокрема. Вони збудували першу школу в селі, приміщення якої зараз займає центральне управління НПП «Вижницький», Михайлівську церкву, фінансово приймали участь у будівництві залізної дороги – Глибока-Берегомет (якою відправлялася власна лісова продукція). Наше селище було одним з перших електрифікованих поселень за містом Чернівці, за рахунок того, що барон Олександр Василько був головою сейму та відоме аж у Відні, як вагомий виробник поташу(сода) і солі.

Маршрут розрахований на різну вікову категорію людей та складається з основної частини, яка зосереджена в смт. Берегомет, і двох його відгалужень: одне – в бік м.Вижниця, інше – в бік с.Лопушна. Основна частина,

протяжністю - 1,8км та тривалістю - 1год15хв. складається з чотирьох зупинок: офісне приміщення, власне панський маєток та дендропарк, церква та графські поховання, краєзнавчий музей Ф.Чев'юка.

Для бажаючих продовжити екскурсію надається змога вибрати для себе напрямок маршруту. В бік м.Вижниця відпочиваючи побачать та дізнаються про солоне джерело в с.Черешенька, залишки німецьких поселень (Александрдорф та Катаріендорф), кірха та швабський лвинтар, «Багрянські старожитності». В бік с.Лопушна – Лекеченські скелі, полонина та гора Кінашка.

Під час екскурсії туристи матимуть змогу не лише дізнатись про славетну родину Васильків, а й побачити чудові краєвиди тутешньої місцевості, спробувати смачні страви та познайомитися з колишньою та теперішньою культурою гуцульського населення.

12 вересня, в приміщенні обласної книгозбірні відбулася презентація проектів учасників. Особливу зацікавленість викликало родинне дерево династії Васильків, яке було поетапно складене з усіх можливих зібраних даних.

27 вересня було оголошено переможців і наш маршрут отримав почесну відзнаку в номінації «Відродження культури і пам'яті», іменні подарункові сертифікати екскурсійних послуг і відпочинок на гірськолижному комплексі «Буковель».

За Австро-Угорської імперії була розповсюджена така поговорка: «Як би Господь Бог захотів відпочити, то для цього він неодмінно обрав би Буковину»!

Заступник начальника відділу рекреації

Тамара ШЕГЕТА

Колектив Парку 24 вересня 2021 року доєднався до Всеукраїнської акції «Я ПРИБРАВ - ТВОЯ ЧЕРГА4», яка проходила в рамках відзначення Міжнародного дня чистих берегів. Власними зусиллями прибрано берег річки Мала Виженка, а також придорожні лісосмути в урочищах Славешь. Багна та Лужки.

Берегти природу, не смітити в ній – істини відомі кожному. Але надто часто люди про них забувають. Як говорить народна мудрість: «Чисто там, де не сміять», тож лише спільними силами, коли кожен відвідуючи чи відпочиваючи почне прибирати після себе, буде чисто.

Нещодавно 27 вересня 2021 року відбулися збори трудового колективу національного природного парку «Вижицький».

На зборах обговорювались питання виконання колективного договору, про фінансово-економічний стан установи, про підготовку до опалювального сезону.

Також на обговорення було винесено питання щодо можливого призначення на посаду директора національного природного парку «Вижицький» Єрему Романа Івановича. Працівників установи проінформовано, що наразі триває судовий процес між Міндовкіллям та Романом Єремою і національний природний парк «Вижицький» долучено до справи як третю сторону на стороні відповідача.

Колектив Парку висловив одностайну позицію, що керівником повинен стати один з кращих досвідчених працівників установи з якостями управлінця, а також виступив категорично проти призначення Романа Єреми на посаду директора національного природного парку «Вижицький».

У свою чергу на зборах погоджене колективне звернення до Міндовкілля щодо непризначення даної особи керівником Парку, оскільки він не матиме тут ніякої підтримки.

Плюсові дерева

Почнімо з найпростішого – що, а може хто, таке дерево?

Дерева є найбільш довгоживучими живими організмами на Землі.

Хоча не існує встановленого визначення, але вважають, що термін «дерево» загалом застосовується до рослин заввишки як мінімум від 3 м в зрілості і які, що важливо, мають вторинні гілки, котрі ростуть на єдиному головному стеблі або стовбурі, з ясно вираженим домінуванням стовбура над вторинними гілками.

Які ж бувають дерева? Звісно відповідь кожен - високі і низькі, старі і молоді, листяні і хвойні, кристалі і стрункі...

Проте лісівники у цій парині мають значно більше цікавої інформації. До прикладу, виявляється, що у наших лісах є «плюсові» та «мінусові» дерева. І мова тут зовсім не про їх температуру.

Отож плюсові дерева – це найкращі представники за цілим комплексом ознак: сила росту, якість стовбура, санітарний стан, плодоношення тощо. У одновіковому насадженні вони мають перевищення середніх показників за висотою не менше ніж на 10%, за діаметром стовбура не менше ніж на 30%, характеризуються високою якістю стовбурів, стійкістю до шкідників і хвороб та добре розвинутою кроною. Плюсові дерева відбирають та використовують як маточно-насіньні дерева для збирання насіння і заготівлі живців для розмноження і в жодному разі не підлягають вирубуванню.

Кому доводилося бувати на лісових ділянках, де проводились санітарно-оздоровчі заходи або суцільна рубка, той помічав, що кілька дерев лісівники

залишили рости далі. Це насінневі і плюсові дерева, а також дерева із гніздами рідкісних видів птахів (фаутні).

Дерева – насінники призначенні «розсівати» своє насіння, аби відбувалося природне поновлення лісу. Відтак і вимоги до таких дерев відповідні – вони мають бути вітростійкими, з добре розвинутою кроною, здорові, без спадкових вад та давати велику кількість доброякісного насіння.

Дерева, котрі мають низькі показники за основними характеристиками: слаброслі, тонкомірні, криві, сучкуваті, суховершинні, прийнято називати мінусовими. Зрозуміло, що збирати насіння з них для лісовирощування недоцільно.

У державний реєстр України занесено понад 4 тисячі плюсових дерев 34 порід.

На плюсові дерева і насадження заповнюються паспорти установленої форми в трьох екземплярах, де вказується таксаційна характеристика насадження і відбраного дерева, додається опис морфологічних ознак, проводиться план місцезнаходження. На висоті 1.5 метра плюсового дерева білою фарбою наноситься пояс шириною 10 см, на якому проставляється номер згідно з Державним реєстром та підприємства. Плюсові насадження відмежовуються візирами із встановленням стовпів і аншлагів з відповідними написами.

На території НПП «Вижицький» плюсові дерева знаходяться в урочищі Зубринець Солонешького ПНДВ (територія ДП «Берегометський ЛМГ»), яке входить до складу національного парку без вилучення.

*Науковий співробітник
Валентина ДЖУРИК*

Проект в дії...

(початок на ст.1)

Після вітальних слів Міхаель Бромбахер вручив ключі від автомобілів Renault Duster та Toyota Hilux в.о. директора НПП «Вижницький» Галині Марчук.

Дійство продовжувалося веселими конкурсами, запальними гуцульськими танцями та завершилося запалюванням традиційної ватри. Родзинкою фестивалю стали мандрики - вельми смаковиті піріжки, виготовлені з сиру та сметани. Кажуть, що коли святі Петро й Павло мандрували світом, вони були їхньою основною їжею. Звідси і походить назва цих ласощів.

До смаку гостям були і бануш з бринзою та шкварками, і гуцульський червоний борщ з копченими ребрами та інші традиційні страви. А різноманітні трав'яні чаї і настоянки втамовували спрагу, додавали настрою гостям та учасникам фестивалю.

07 липня 2021 року в м. Івано-Франківську, НПП «Вижницький» отримав два автомобілі марки Toyota Hilux підвищеної прохідності до Дня працівника природно-заповідної справи, в рамках проекту «Підтримка природно-заповідних територій в Україні» для посилення роботи служби державної охорони ПЗФ.

Ключі вручали керівник проекту, уповноважений представник АГТ ГРУП АГ Міхаель Бромбахер та директор департаменту природно-заповідного фонду та земельних ресурсів Міндовкілля Едуард Арустамян.

Тепер працівники служби державної охорони природно-заповідного фонду зможуть оперативніше реагувати на виклики.

А 28 липня у Львові до Всесвітнього дня рейнджера вісьмом національним природним паркам та заповідникам Карпатського регіону було передано мотоцикли Honda XR150.

Це перша партія з 23 позашляхових кросових мотоциклів з об'ємом двигуна 149 см³, а на початку наступного року запланована передача ще 48 потужніших одиниць.

Мотоцикли допоможуть значно посилити загальну роботу служби держохорони природно-заповідного фонду НПП «Вижницький» в умовах бездоріжжя та покращити доступ до віддалених місць.

В рамках Проекту «Підтримка природно-заповідних територій в Україні» 27 серпня 2021 року в національному природному парку «Вижницький» працювала робоча група на чолі з Міхаелем Бромбахером.

Головною ціллю була попередня експертна оцінка доцільності реконструкції приміщення Музею природи, як важливого регіонального еколого-освітнього об'єкту Парку. Зокрема, під час професійних дискусій за участю керівництва Парку та експертів відзначено важливість збереження природоохоронних експозиції та їх визначну роль у формуванні екологічної свідомості підростаючого покоління.

Також не залишилися поза увагою інші важливі питання розвитку установи в частині підвищення привабливості території для широкого кола відвідувачів. Мова йшла про спорудження оглядової площадки із застосуванням телевої

кулі, з можливістю підняття відвідувачів Парку над поверхнею землі до 150м.

Наразі всі сформульовані ідеї будуть розглядатися та вивчатися більш ретельно фахівцями Проекту і найближчим часом ми отримаємо результати.

6 липня 2021 року працівники Парку долучилися до фестивалю "Купальська ніч" з нагоди свята Івана Купала, який проходив в смт. Берегомет.

Організаторами виступили відділ освіти, культури, молоді, спорту Берегометської селищної ради.

Святкова колоритна атмосфера, частування українськими традиційними стравами, майстер-класи із плетіння купальських віночків і пускання їх на воду та розпалювання купальської ватри. Працівники парку пригостили всіх охочих запашним трав'яним чаєм зі смаколикami. Головними атрибутами Фестивалю були Марена та Купайло, а запальна музика і розваги додали особливого настрою.

23 серпня в Україні відзначається державне свято – День Державного Прапора України.

Державний Прапор - один з офіційних державних символів суверенітету країни і є втіленням національної єдності, честі та гідності, традицій державотворення. Продовж історичних звершень він ставав символом боротьби за національні й соціальні права українського народу.

На вшанування державної символіки незалежної України колектив національного природного парку «Вижницький» здійснив церемонію підняття прапора на вершині гори Стіжок, яка слугує візитівкою краю.

14 вересня 2021 року відбулося перше засідання науково-технічної ради національного природного парку «Вижницький» в оновленому складі.

В ході роботи ради розглянуто, обговорено та прийнято відповідні рішення щодо погодження лімітів на використання природних ресурсів землекористувачами, які включені у склад Парку.

Найбільша увага приділялась питанням розвитку національного природного парку «Вижницький», зокрема розширення існуючої території, реконструкції приміщення Музею природи, спорудження оглядового майданчика «Гелева куля», облаштування мінеральних джерел в урочищі Лужки та багато інших актуальних для установи питань. Хочеться відзначити фаховість, професіоналізм, компетентність та рішучість всіх представників ради, які дискутуючи одностайно приймали важливі для Парку рішення.

Вже 26 років промайнуло з того часу, як серед унікальної природи Буковинських Карпат 30 серпня 1995 року створений НПП «Вижницький». Його природні багатства завжди приваблювали мандрівників, науковців чи просто пінителів природи. Значний внесок для збереження цих багатств здійснили люди, які вклали чимало зусиль, праці та частинку своєї душі для його процвітання, адже все, що нас всіх об'єднує – це спільна справа та любов до природи й рідного краю.

З нагоди свята відбулася урочистість. З вітальним словом до працівників виступила в.о. директора Галина Марчук та висловила подяку нашим ветеранам природно-заповідної справи за багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм та вагомий внесок у розвиток установи. А невеличкий відеоролик «Яскраві спогади» змонтований з фотознімків колективу зібраних за певний період додав усім хорошого настрою.

Ми їх назавжди втратили!!!

Тварини...

Вони приносять велику користь нам, людям, але не завжди ми з розумінням відносимося до природи, вважаючи себе її господарями. Не завжди розуміємо, що ми є частиною природи, а в ній все взаємопов'язане і людина може жити тільки в гармонії з нею.

Поступово людина стала основним ворогом природи. За останні 400 років через нерозумну людську діяльність з обличчя Землі зникло 63 види ссавців та 94 види птахів. Ми вже їх ніколи не зможемо побачити ані в дикій природі, ні в зоопарках і залишили згадку про себе хіба що в природничих музеях світу у вигляді шкур, скелетів та фотографій.

Мандрівний голуб

1 вересня 1914 року – в зоопарку м. Цинцинаті (США), помер останній мандрівний голуб – наймасовіший вид тварин, коли-небудь знищених людиною. До XIX ст. загальна кількість особин опіювалась у 3-5 млрд. Основною причиною зникнення виду став комерційний відлов і забій заради отримання м'яса. Останнє масове гніздування голуба спостерігалось у 1883 р., останній голуб у дикій природі був знищений у 1899 р.

Історія знищення мандрівного голуба найбільш яскраво показує колосальні масштаби нашого марнотратства і необачності. Саме тому дата 1 вересня була обрана для вшанування пам'яті видів, винищених людиною, як нагадування про те, що звичні нам тварини, яких ми необдуманно експлуатуємо та яким знищуємо місце їх звичного існування, вже завтра можуть додатись до чорного списку назавжди зниклих видів.

Шерстистий мамут

Мамут за розмірами не перевищував слонів, але у нього був більший тулуб, коротші ноги, довга вовна та довгі вигнуті бивні: останні слугували мамутові для добування їжі з-під снігу в зимовий період. Повністю шерстисті мамути зникли близько 10 тисяч років тому. Хоча існує безліч теорій, чому вони вимерли (втрата генетичної різноманітності, зміни клімату, спалахи епідемії т.д.), сучасні дослідження все частіше схиляються до того, що фінальний удар по цьому виду мамутів завдала саме рука людини.

Тилацин, або сумчастий вовк

Єдиний представник сімейства сумчастих вовків, що дожив до історичної епохи. Ця тварина, що зовні й за розмірами скидалася на пса, вміла стрибати на задніх лапах, як кенгуру. Самці цього «вовка» мали розродну сумку, в якій доношували дитинчат. Наприкінці XIX століття тилацина жорстоко винищували як крадія овець, який завдавав відчутних збитків фермерству. Уряд Австралії навіть запровадив премії за вбитих хижаків. Зрештою, наприкінці 30-х років XX століття, «сумчастих вовків» винищили дощенту. Останній на Землі «сумчастий вовк» помер у зоопарку на Тасманії 1936 року.

Додо чи маврикійський дронг

Нелітаючий птах з великим дзьобом, масою 20-25 кг і 1 м заввишки. Мешкав на острові Маврикій кілька століть, абсолютно не побоюючись своїх природних ворогів, яких просто не існувало на острові а йому просто не від кого було ховатися. Вперше птаха побачили в 1598 році голландські моряки, і буквально через 100 років він був повністю винищений – постаралися як самі мандрівники, так і тварини, яких привезли на Маврикій колоністи. У 1680 році був убитий останній птах. Все, що залишилось від додо – це опис, зображення і декілька скелетів, один з яких можна побачити в Дарвінівському музеї в Москві.

Квагга

Дивна парнокопитна тварина, яка мешкала на півдні Африки. Спереду вона мала смугастий окрас, як у зебри, а ззаду – гнідий, як у коня. Це були дуже довірливі і розумні істоти, які одні з перших були приручені людьми: вони чудово охороняли стада тварин, раніше інших помічаючи небезпеку і хижаків попереджаючи хазяїв голосним криком «куаха», від якого і отримали свою назву. Місцеве населення знищувало кваггу заради її міцної шкіри.

Остання дика особина загинула у 1878 році, а в амстердамському зоопарку квагга проіснувала до 1883 року.

Тур

Дикий бик, безпосередній прашур свійського бика (великої рогатої худоби), жив на території Європи. Тур відзначався великою силою, швидкістю, злим норовом. Його ознакою були великі роги, які сягали до 70 сантиметрів і були ліровигнуті. Через м'ясо і шкуру на бика активно полювали. Але знищений він був не так через це, скільки через знищення його ареалу проживання. Остання особина загинула у 1627 році в лісах біля Якторова. Долю тура ледь не наслідували зубр та бізон, але в останній момент ці два види були врятовані.

Ірландський олень

На відміну від всіх перерахованих вище тварин, цей вид існував дуже давно в Євразії. Це один з найбільших оленів, які коли-небудь жили на Землі. Роги дорослого самця могли сягати 3,65 метри у розмаху. Існує теорія, що в певний момент роги досягли дуже громіздких розмірів і стали заважати тварині під час проходження через густі зарослі і ліси, через це олень часто застрягав і не міг вибратися стаючи легкою здобиччю для хижаків, які цей вид і винищили. Останні знайдені залишки датовані 5700 років до н.е.

Безкрила гагарка

Ця велика нелітаюча пташка зовні сильно нагадувала сучасних пінгвінів. Безкрила гагарка була легкою здобиччю, оскільки не вмiла літати. Тому люди століттями масово полювали на неї заради м'яса й жиру. На межі знищення птах опинився вже в XVIII столітті коли полювання набуло особливих масштабів задля пір'я і м'яса. Збереглася інформація про те, що за день мисливці збирали по 100 тисяч яєць, а човни відпливали від місць полювання по самі вінця наповнені тушками мертвих безкрилих гагарок. У 1844 році були вбиті дві останні особини виду і з того часу більше відомостей про них не було.

Стеллерова корова

Вид відкритий у 1741 році та отримав своє ім'я на честь лікаря експедиції Георга Стеллера. Тварина мешкала біля узбережжя Командорських островів і володіла малою рухливістю, величезними розмірами і повною відсутністю страху перед людиною. Така істота нагадувала величезного тюленя. Морські корови зазвичай «паслися» на поверхні води, збираючи морську капусту, від чого отримали свою назву, і мали надзвичайно смачне м'ясо. Останнє стало причиною того, що менш ніж через 30 років після свого відкриття в 70-х роках XVIII століття морська корова була повністю винищена.

Ми вже не зможемо відродити втрачені види ні сьогодні, ні у майбутньому. Але ми можемо не повторювати помилок наших предків та докласти зусиль і зберегти існуючі на сьогоднішній день види для наших нащадків.

Паломницька мандрівка до святих місць

За ініціативи в.о. директора Галини Марчук та фінансової підтримки профспілкового комітету 04.07.2021 року працівники Парку здійснили паломницьку мандрівку до святих місць.

Перша зупинка – це Свято-Михайлівський Угорницький чоловічий монастир, що знаходиться в с. Угорники Івано-Франківської області. Святиня існувала вже у 16 столітті та відома передусім тим, що саме тут розпочинав своє чернече життя преподобний Іов Почаївський. У новітній час відновлення обителі розпочалося 2002 року, де було відкрито перший храм – Спасо-Преображенську церкву. У 2004 році побудовано капличку біля чудодійного джерела Дзвіньоха, що знаходиться в нижній частині монастиря. Біля джерела облаштовано купальню, де паломники можуть занурюватися у святу джерельну воду. 2007 року відкрили другий храм – Свято-Введенський. Ця церква у 2023 році відзначить 200-ліття – до Угорницької обителі вона була перенесена з с. Делева. Саме тут паломники змогли побувати на Літургії, яку проводив владика Галицький Андрій та відвідати чудодійне джерело «Дзвіньоха».

Наступною зупинкою паломницької поїздки був центр духовної культури – Зарваниця. За переказами, один монах, рятуючись від татарської орди потрапив у незнані місця над річкою Стрипою. Умиротворений молитвою, заснув. Приснився йому незвичайний сон: наче сама Матір Божа з'явилася і подала йому, як допомогу, край свого покривала–омофора. Коли ж монах прокинувся, то побачив справжнє диво: у стовпі сліпучого світла над джерелом висіла у повітрі ікона Богородиці з маленьким Ісусом на руках. Як найдорожчий дар прийняв він ту ікону, а коли напився води з джерела і обмився в ньому, то відразу відчув себе здоровим і повним сили. На тому місці святий чоловік і заснував спочатку печерний монастир, а потім і храм, серцем якого стала дарована з небес ікона. Місцевість же, де його «зарвав», тобто зборов сон, назвав Зарваницею.

Працівники Парку пройшли «Хресною дорогою»,

разом із іншими відвідувачами здійснили екскурсію по території храму, відвідали «Український Єрусалим», та здійснили купіль у цілющому джерелі.

Величне дійство поєднало духовенство працівників НПП «Вижницький». Дякуємо всім за молитви та просимо Господа Бога та Пречисту Діву, аби й надалі у наших серцях горів християнський вогонь та надихав нас на нові молитовні зустрічі!

Провідний фахівець з рекреації

Анжеліка ЦЕЦІА

Читайте у номері

Фестиваль народних традицій	1
Спадщина, яка заслуговує на існування!	2
Плюсові дерева	3
Проект в дії	4
Калейдоскоп подій	5
Ми їх назавжди втратили!	6
Паломницька мандрівка до святих місць	8

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРИРОДНИЙ
ПАРК «ВИЖНИЦЬКИЙ»

Головний редактор - в.о. директора
НП «Вижницький»
Галина МАРЧУК

59233, Чернівецька
обл, Вижницький р-н,
смт. Берегомет, вул.
Центральна, 27а.
Телефон/факс: (03730)

Газета видана в електронному варіанті

Виходить 1 раз на квартал

ЧЦ № 398-78Р від 16.02.2011р.